

КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ

Сучасні вимоги до професійної підготовки фахівців ставлять перед вищою школою нові завдання, одним з яких є формування комунікативної компетентності майбутнього економіста. Специфіка діяльності економіста передбачає оволодіння навичками спілкування у визначеному професійному колективі, уміннями, що забезпечують вирішення завдань, які складають сутність професійної діяльності. Актуальність зазначеного питання зумовлена завданням сформувати в майбутніх економістів правильне фахове мовлення.

Період розвитку суспільства в нашій державі відкриває широкі можливості для оновлення змісту освіти, що дає змогу формувати духовно багате й професійно підготовлене покоління. Реформа вищої школи, її цілеспрямованість на гуманізацію та гуманітаризацію освіти дає можливість сформувати соціальне замовлення суспільства щодо надання мовної свідомості студентам – майбутнім фахівцям із різних галузей економіки, оскільки вміння спілкуватися мовою професії підвищує ефективність праці, допомагає краще орієнтуватися не тільки на виробництві, а й у безпосередніх ділових контактах.

Відповідно до принципів сучасної освіти у студентів-нефілологів ВНЗ повинні вироблятися певні професійні якості, у тому числі й лінгвістична підготовка, що передбачає вільне володіння українським фаховим мовленням. Найвищим рівнем формування мовної особистості й виявом мовної культури вважається рівень володіння фаховою мовою. Проблема оволодіння основами професійного мовлення й мовленнєвою поведінкою економіста може бути успішно вирішена в тому випадку, коли це навчання буде засноване на єдиній концепції, на базі цілісного курсу. Основою цієї концепції може стати риторичний підхід, орієнтований на пошуки, теоретичне осмислення й практичне втілення оптимальних шляхів оволодіння ефективним, успішним, результативним професійним мовленням.

Культурою мови називають дотримання усталених мовних норм усної й писемної літературної мови, а також цілеспрямоване, майстерне використання мовно-виражальних засобів залежно від мети й обставин спілкування.

Культура мовлення сучасної молоді постійно знаходиться під впливом соціальних змін, як позитивних, так і негативних, що відбулися в нашій країні особливо в останні десятиліття. Прийнято розрізняти вищий і нижчий рівень мовленнєвої культури людини. Нижчий рівень – перший ступінь оволодіння літературною мовою: правильність мовлення та дотримання норм літературної мови. Правильне мовлення – це мовлення людини, у якому не допускаються помилки у вимові, у вживанні слів та їхньому утворенні, у побудові речень. Вищим рівнем мовленнєвої культури прийнято вважати правильне мовлення: людина не тільки не допускає помилок, але й уміє будувати своє висловлення; найбільш повно розкриває його тему й головну думку; відбирає найбільш придатні слова і конструкції з урахуванням того, до кого і за яких обставин вона звертається.

Основна мета кожної культурної людини полягає в збагаченні свого мовлення, його удосконалюванні. Необхідно навчитися відчувати свого співрозмовника, уміти відбирати найбільш придатні для кожного випадку слова та конструкції.

Світлична М.В.
НТУ «ХПІ»

ІСТОРИЧНІ ЗМІНИ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ МОВИ

Зміни в лексиці зумовлені як позамовними, так і внутрішньомовними причинами. Позамовні причини пов'язані зі змінами в навколишньому середовищі. Внутрішньомовні причини представлені тенденціями до економії, уніфікації, системності мовних засобів.

Зміни у лексико-семантичній системі відображені в таких поняттях, як архаїзми, історизми, неологізми та запозичення. Вони пов'язані зі зни-